

Gdańsk, dnia 19 czerwca 2020 r.

Sygn. akt D 6/20

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Joanna Andryskowska

Członkowie : Anna Żółtańska – Figiel,

Marcin Łopaciński

z udziałem protokolanta: Dominika Wesołowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 19 czerwca 2020 r. w Gdańsku, sprawy ze skargi ██████████ ██████████ na działania radcy prawnego ██████████ ██████████, na skutek odwołania wniesionego w dniu 19 grudnia 2019 roku od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia z dnia 29 listopada 2019 roku, sygn.. akt R ██████████, na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. nr 233 z późn. zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o umorzeniu/odmowie wszczęcia dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący:

/-/ Joanna Andryskowska

Członkowie:

/-/ Anna Żółtańska - Figiel

/-/ Marcin Łopaciński

/-/ właściwe podpisy na oryginale

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2019 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku Renata Tuszyńska, po przeprowadzeniu dochodzenia na skutek zawiadomienia [REDAKTOWANE] w sprawie radcy prawnego [REDAKTOWANE] nr wpisu GD [REDAKTOWANE] na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k., w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2010r. nr 10 poz. 65 z późn. zmianami) oraz art. 305 § 3 kodeksu postępowania cywilnego – umorzyła dochodzenie w sprawie nienależytego postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANE] polegającego na zaleganiu z płatnościami za okres od stycznia 2017 roku do dnia 31 maja 2019 roku z tytułu kosztów eksploatacji w stosunku do Wspólnoty Mieszkaniowej w [REDAKTOWANE] przy [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oraz na tym, że jako współwłaścicielka nieruchomości lokalowej w [REDAKTOWANE] przy ulicy [REDAKTOWANE] wyrażała zgodę na rejestrację siedziby wskazanych w skardze Spółek, w miejscu gdzie nie prowadzą działalności tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2010r. nr 10 poz. 65 z późn. zmianami) w zw. z art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała nr 3/2014 z dnia 22 listopada 2014r).

W uzasadnieniu postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, po przeanalizowaniu materiału dowodowego w postaci dokumentów, a także przesłuchania skarżącego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oraz świadka [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] stwierdził, że nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym zarzut nienależytego postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANE]. W szczególności Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazała, że brak jest zatwierdzonych bilansów Wspólnoty Mieszkaniowej, za okres, który skarżący wskazuje jako okres zalegania [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] z zapłatą na rzecz Wspólnoty z tytułu kosztów eksploatacji. Dodatkowo zaś należy podkreślić, że zobowiązanie, na które wskazuje skarżący nie zostało potwierdzone orzeczeniem sądowym, co więcej, nie toczy się nawet postępowanie sądowe w tym zakresie. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku nie stwierdziła także przesłanek przewinienia dyscyplinarnego w okoliczności rejestracji siedziby spółek pod adresem lokalu, którego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] jest współwłaścicielką.

Zgodnie z pouczeniem zawartym w postanowieniu z dnia 29 listopada 2019 roku, pismem z dnia 19 grudnia 2019 roku Skarżący złożył Odwołanie od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych o umorzeniu dochodzenia w sprawie R- [REDAKTOWANE]. Zaskarżonemu postanowieniu, zarzucając naruszenie przepisów art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego błęd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Gdańsku, po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2020 roku sprawy radcy prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] sygn. akt D [REDAKTOWANE] na skutek odwołania [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku

o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2010r. nr 10 poz. 65 z późn. zmianami) postanowił utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia.

Sąd w przedmiotowej sprawie uznał, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, wydając postanowienie o umorzeniu dochodzenia, prawidłowo uznał, że w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, ponieważ brak jest danych dostatecznie uzasadniających jego popełnienie tj. wystąpiła przesłanka umorzenia dochodzenia określona w art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k..

W tym miejscu należy podkreślić, że twierdzenia zawarte w uzasadnieniu odwołania skarżącego stanowią jedynie polemikę z ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę do wydania postanowienia o umorzeniu dochodzenia. Tymczasem zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest słuszny tylko wówczas, gdy zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez orzekający organ, z okoliczności w toku toczącego się przed nim postępowania ujawnionych, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Nie można jednak sprowadzać tego zarzutu, tak jak to czyni skarżący, do samej tylko polemiki z ustaleniami Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, bowiem powinien on wykazywać konkretne uchybienia w zakresie zasad logicznego rozumowania, których dopuścił się Rzecznik Dyscyplinarny. Sama bowiem możliwość przeciwstawienia ustaleniom Rzecznika Dyscyplinarnego odmiennych ustaleń nie jest wystarczająca do uznania, że tego rodzaju uchybienie zaistniało.

Dodatkowo, należy wskazać, że zakres kompetencji Sądu Dyscyplinarnego jest ograniczony do rozstrzygania o przewinieniach dyscyplinarnych członków Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku. Sąd Dyscyplinarny nie jest władny do zastępowania sądu powszechnego w kwestiach związanych ustaleniem istnienia obowiązku zapłaty przez [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] należności na rzecz Wspólnot Mieszkaniowych, w których posiada ona lokale. Wobec niepodjęcia przez Wspólnoty Mieszkaniowe odpowiednich kroków prawnych celem wyegzekwowania należnych im rzekomo od [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] należności, niezasadnym było prowadzenie postępowania dowodowego przez Sąd Dyscyplinarny w tym zakresie.

W związku z powyższym, zdaniem Sądu zasadne było umorzenie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dochodzenia w niniejszej sprawie tj. o czyn określony w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2010r. nr 10 poz. 65 z późn. zmianami), a także naruszenia art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Zasad Etyki Radcy Prawnego, zaś utrzymanie w mocy przedmiotowego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 29 listopada 2019 roku jest uzasadnione.

Wskazując więc na powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

Przewodniczący:

/-/ Joanna Andryskowska

Członkowie:

/-/ Anna Żółtańska - Figiel

/-/ Marcin Łopaciński

/-/ właściwe podpisy na oryginale